

Quo vadis – Societas Ophthalmologica Nordica?

To visit or not to visit – that's the question

Åka eller inte åka – det är frågan

När den nordiska sommaren är som vackrast möts vi åter, denna gång i Köpenhamn – ursäkta, *Copenhagen* heter det ju i invitationen – XXXVII Nordic Congress of Ophthalmology in Copenhagen

Jag känner mig en aning förvirrad, vart tog våra nordiska språk vägen? För mig sitter själva identiteten och orsaken till att vi har ett nordiskt möte i det faktum att vi där kan mötas och tala med varandra på våra egna språk.

Men man börjar nog bli lite gammal – allt skall ju vara så *english* nu för tiden. Varför vet inte jag – men troligen hoppas man väl på fler utländska deltagare på detta sätt.

Gör man det då? Och vad får vi?

Intressanta ämnen med utmärkt innehåll, fast förpackningen motsvarar inte alltid innehållet. *English is still not our native language*, och det märks tyvärr.

Måste det bli så här, (och nu tänker jag sticka ut hakan rejält)!

På modersmålet briljanta föreläsare reduceras inom några minuter (pga. begränsat ordförråd) till långsamma, inntantilläsande eller frasuppreppande ganska tråkiga dito'n.

Våra "debutanter" får ett extra bekymmer att koncentrera sig på – språket.

För ordningens skull, – det finns undantag, lysande sådana också, där man bara njuter utan tecken till "svenglish", "danglish" eller annan *local touch*. Härligt – men det är ju undantagen det.

Personligen tror jag fullt och fast på att vi skulle kunna genomföra konferensen på våra modersmål, oavsett om det råkar vara norska, svenska eller finska.

PowerPoint ger lösningen. Med slide-texterna på engelska och några extra förklarande rader där så behövs, kan alla; norrmän, finner, letter och engelsmän följa med i presentationen som blir mer dynamisk, spänningen pga. språket släpper och kroppsspråket fungerar bättre.

Konceptet har provats på kurser med blandade nordisk/engelskspråkliga föreläsare och våra "egna" upplevs plötsligt lika duktiga som de engelskspråkliga. Och (som vanligt) ställer de engelsktalande massor med intrikata frågor som visar att även detaljerna går hem.

För att citera Askungen; *"Och förresten – vad är väl en bal på slottet? Den kan ju vara förfärligt trist... eller alldeles, alldeles underbar!"*

Våra nordiska möten har en lång tradition, och jag har nog varit på de flesta under min tid. Startade med stora tindrande ögon som färsk FV-läkare, men fortfarande blir jag imponerad över hur mycket kunskap vi har i Norden, hur mycket nytt som kommer till och hur många som tar sig tid att vilja berätta detta för oss.

Stenhård konkurrens råder utan tvekan även inom konferensvärlden, och när allting nu skall ske på (delvis dålig) engelska, förlorar vi något av det ursprungliga gemensamma, nämligen våra språk. Då rycker de jättelika utländska konferenserna med sina enorma utbud allt högre upp på prioritetlistan i en tid av då varje utgift nagelfars.

Ursprungskonceptet – en nordisk mötesplats för nordiska ögonläkare måhända inte är så förlegad och mossig i alla fall – och just den affärsidén är vi ju trots allt alldeles ensamma om.

Så låt oss få tala modersmålen (inklusive finska) men skriva på engelska!!

Med vänlig hälsning
Hävard M. Arnljot